

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Exercitia Spiritualia Ad Mentem Et Normam D. Ignatii

Conscripta & Adaptata Usui Personarum Ecclesiasticarum Pro sacra solitudine singulis annis ineunda, & in octo vel decem dies protrahenda

Maffei, Pietro Antonio

Augsburg ; Regensburg, 1740

VD18 80488153

Meditatio vesperi Exercitiis postero die inchoandis præmittenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60272)

lentium, Deus per internas adhortationes, id est, inspirationes, homines allocuturus, & eorum corda flexurus longè altius exigit silentium. Cavete itaque, ne hanc exigam mortificationem, sive cautelam negligatis, quæ vobis referabit aditum ad copiosas illustrationes divinitus obtinendas. In partem etiam alicujus mortificationis venire poterit accurata observatio ordinis diurni semel stabiliti, à quo nec latum unguem discedendum est, sed perdurandum usque ad exercitiorum finem: antequam tamen talis horarum distributio, ac ordo stabiliatur, agendum erit cum directore sive instructore, ut communi consilio omnia agantur.

Meditatio

Vesperis exercitiis postera die inchoandis præmittenda.

PRIUSquam spiritualia exercitia auspice-
ris, tres tibi veritates serio perpen-
dendas propono, quibus impellaris
ad hæc exercitia magno fervore in-
choanda, obfirmandumque animum,
semotis omnibus aliis curis, ac negotiis,
B totum

totum hoc tempus sacrae solitudinis diligentia indefessa unice negotio negotiorum omnium maximo, aeternae salutis animae impendendi: prima ex hoc ternario veritatum est, quanti momenti sit salus aeterna. Secunda quam necessarium sit, operanti Deo ad hanc consequendam strenue cooperari; tertia quantum sit periculum hac excidendi & aeternum pereundi.

1. Negotium omnium negotiorum in hac vita peragendorum maximum est negotium procurandi salutem aeternam: parvi, imo nihili pendenda est jactura honoris, divitiarum & omnium bonorum hujus vitae, si comparetur cum periculo amittendae salutis aeternae, cum haec omnia sint externa, & extra hominem. Nec majoris momenti est amissio hujus vitae temporalis, cum sit amissio boni fluxi, & caduci, quo frui diu non possumus: sed summi momenti, & detrimenti est jactura salutis aeternae, in hac enim homo seipsum perdit, & quidem totum, perdit animam, perdit corpus, perdit bona aeterna omnia & quidem jacturam irreparabili. Salus aeterna superat omnem aestimationem, excedit omne pretium, & omne tuum desiderium, ita loquitur S. Augustinus: desideria & vota transgreditur. Acquiri potest, aestimari non potest: si salvas animam, salva sunt omnia: Si amittas animam, amisisti omnia.

Nil

Nil pretiosius habes animam ex omnibus quæ habes: pro re omnium pretiosissima animam habuerunt, & æstimarunt sapientes hujus mundi, cœli incolæ, spiritus infernales, & Deus ipsemet, rerum utique justus æstimator. Anima est pulcherrima ex sua natura, cum sit facta ad similitudinem, & imaginem Dei; est nobilissima ex sua profapia, cum genus suum & originem ducat non aliunde, quàm ab ipsamet SS. Trinitate; anima est immortalis, & durabit æternum, durabit enim tamdiu, quamdiu duraturus est Deus. Equam proinde est, ut anima omnibus rebus utitur pretiosis hujus mundi multis parasangis præferatur. *Fili serva animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum.* Eccl. 10. & hoc eo diligentius, quod jacturam animæ sequatur tormentorum æternitas: unum ex duobus: vel æternum gaudendum in cœlo cum Deo, vel æternum ardendum cum diabolo in inferno. Hæc inconcussa & solidissima fidei veritas altum animo, & memoriæ nostræ imprimere debet pretium animæ nostræ, & hujus salvandæ summam necessitatem. Hæc attentè perpendite, hæc ruminare.

2. Ut autem tanti momenti negotium feliciter conficiatur, duos junctâ operâ concurrere oportet, Deum, & hominem: nec solus Deus tibi Cœlum dabit, æternamque

que salutem, tanquam præmium, mercedem aut coronam meritis tuis debitam, nisi & tu manum admoveas, & operam strenuam jungas, nec tu solus hanc consequi potes, absque Deo, & ejus ope: Deus ex parte sua nunquam defuit, nunquam deest, quod primum ac potissimum est; nam Dei parum interest, an tu salveris, & in cælum eveharis, vel damneris, & in infernum detrudaris, cum sine te fuerit beatus ab æternò, & sine te sit futurus beatus in æternum; huc ergo curam unicè intende, ut tu tibi & ex tua parte non desis. Quid obsecro Deus non cogitavit, & excogitavit? quid non egit: quid non tulit, ut animam tuam salvam faceret? & tu tibi nimium fecisse videberis, si de salute animæ tuæ de qua Deus per totam retro æternitatem, ut ita dicam sollicitè cogitavit, per octo vel decem dies cogitare cœperis? Nimium sit pro tua salute paucis his diebus pusillum boni præstare, & paucula aliqua virtutum opera exercere, cum tamen Deus omnipotentiam suam ad tam multa, ad tam mira pro te, tuæque salute patranda, immensam suam misericordiam ad tam multa ad mira benignissime largienda adhibuerit? Nimium sit vincere levem naturæ horrorem, & repugnantiam, cum Deus pro te & salute tua sustinuerit contradictiones, calumnias, persecutiones, passiones, crucem & mortem ipsam in cruce? Quàm párum

rum hucusque tu de, & pro salute tua cogitasti, fecisti, & tulisti? cogitatio tua minima & ultima inter tot negotia, & otia, fuit de salute animæ. Cogita, annon ex viginti quatuor unius diei horis vix unam impenderis animæ, omnes reliquas corpori: incommoda mille devoraveris, & patiente stomacho concoxeris, ut negotia & lucra temporalia ad optatum finem perduceres, ut verò ultimum tuum finem, salutem nempe æternam consequeris, vix minimam molestiam æquo animo toleraveris, & forsan plus toleraveris & passus fueris, ut damnareris, quàm ut salvareris; longè plures & majores difficultates fortiter perruperis ad eluctandum ad altiorem aliquem honoris gradum, ad officium, vel beneficium pinguius, fors etiam in animæ detrimentum; nunc verò cades animo ignavus, & vix tantum roboris habebis, ut ad aliquot dies salutis æternæ in sacra solitudine impendendos leve tædium superare audeas. Ergone exiges, ut Deus faciat omnia, & tu animæ nihil? Audi divum Augustinum te seriò monentem: *Qui fecit te sine te, non salvabit te sine te*; & tu tanquam Vir Ecclesiasticus hoc ipsum sæpiùs tuis auditoribus pro concione inculcaveris? an eris posthac instar immobilium stellarum, quæ in viis publicis defixæ viatoribus, ne aberrerent, genuinas demonstrant semitas, quin tamen ipsæ has unquam in-

grediantur, aut loco moveantur, aut instar stellæ polaris, quæ navigantibus in mari iter certum ad securum portum ostendit, nunquam tamen à frigidissimo suo polo ipsamet discedit.

3. O Viri Ecclesiastici! si hanc, quam Deus modò offert, optimam occasionem operandi salutem vestram, & ad insignem morum probitatem perveniendi, turpiter negligatis, nec firmum id, quibuscunque impensis efficiendum animi propositum concipiatis, fors Deus vos deseret, & certæ perditioni relinquet: specialibus vos gratis hætenus cumulare dignata est millenisque divina misericordia, quarum facile meminisse, difficulter verò numerum inire poteritis. Inter primas meritò numeranda est gratia vocationis ad statum Ecclesiasticum, in quo vobis ipse sacerdotalis Character, vestium decens modestia, sacræ in templo, præsertim ad aram, functiones felicem imponunt necessitatem ducendi vitam omni virtutum genere ad omnium ædificationem condecoratam. Si hætenus effusæ in vos divinæ liberalitati, quæ tam largis gratiarum imbribus cor vestrum inebriare, & fecundare perrexit, debitas vices non reddidistis, meritò timere potestis, ne divina Justitia exasperata sufferre amplius non velit, ut vos ulterius in Dei Ecclesia tam sublimem gradum occupetis, sed

sed hoc dejectos ipso mundo ejiciat, alios vobis longè digniores, & ad Dei obsequium promptiores sufficiat: potestis jure timere, & aliam pœnam priori acriorem, quam Deus olim per Prophetam Isaiam suæ vineæ minatus est: *Auferam sepem ejus, & erit in direptionem*: retrahet manum suam, nec vos amplius proteget, & cedetis in prædam infernalibus inimicis. *Non putabitur, & non fodietur*, divinus agricola non amplius cultro suæ gratiæ truncabit exuberantia vitulamina vestrarum passionum, & sinistrorum affectuum: neque suis inspirationibus, sive gratis efficacibus usque ad cordis fundum penetrabit, sed relinquet incultos. *Nubibus mandabo, ne pluant super eam imbrem*: subtrahet vobis superiores, qui vos paternè corrigant; directores, qui vos moneant; concionatores, qui arida corda vestra suavi salubrium adhortationum rore irrigent; & *ascendent vepres, & spine*: hinc in tali anima silvescente succrescent densi peccatorum vepres, prout jam plurimis evenit, quos Deus ab initio speciali & teneriore præ aliis complexus amore, subinde deseruit, & rejecit, unice hanc ob causam, quòd his favoribus tepidi & ingrati non responderint. Excitate itaque & accendite in vobis ardens desiderium ex hac cultura, quam Deus vestris animabus hoc exercitiorum tempore adhibere statuit, fructum uberrimum hauriendi; fortassis

hæc erit cultura ultima, post quam, si non profuerit, si expectationi non responderitis, sequetur pœna hucusque dilata, omnimoda desertio, vastatio, & desolatio, ut vineæ illi accidit, de qua conquestus est Divinus agricola Isa. 5. *expectavi, ut faceret uvas, & fecit labruscas.*

Monitum.

Sequentes meditationes ea de causa sunt nonnihil fusiores, ut faciliè dispelci, & una in plures, & in tot fere meditationes dividi possit, quot puncta unaquæque illarum continet, ab illis Ecclesiasticis, qui singulis diebus plures meditationes peragere, vel exercitiorum tempus ad quindecim, viginti, viginti quatuor, vel omnino triginta dies juxta Divi Ignatii idæam extendere cupiunt.

Dies Prima

Meditatio prima

De ultimo fine hominis.

Hic uti & aliis omnibus subsequenti-
bus meditationibus præmittes orationem præparatoriam; ad hanc requiritur 1.º. actus fidei, quo credas, te stare in conspectu Dei ubique & in omni loco per sua immensitatem præsentis. 2.º. actus sub-
mis.